

føre med, hvorledes disse Ting vare anvendte, uden at man kunde vente, at den vilde gjøre Indstillinger, selv hvor meget grove Misbrug, ja maaskee ligefremme Bedragerier havde fundet Sted, saa troer jeg, at dette ikke vilde være hensigtsmæssigt. Man skal ikke saa at sige, give dette ud af sin Haand, men man skal forbeholde sig det for at kunne gjøre det gjældende ved de mere bethdelige Poster, og jeg troer, at man slet ikke derved kommer i nogen Selvejmodsigelse, og at det paa ingen Maade er en Formisag, som den ærede Ordfører har antaget. Det er ganske vist, at her et Quantum Sæd er bevilget; men det er ogsaa vist, at der i Indstillingen skjuler sig en Villigelse af hele den Fremgangsmaade, der er brugt ved Anskaffelsen.

Ordføreren: I Anledning af de sidste Ytringer maa jeg tilføie et Par Ord om dette Punkt. Det Hele kan maaskee synes at være af mindre Betydning, men det hænger sammen med min hele Betragtning af Finantsloven. Jeg antager nemlig, at det, man skal søge at udfinde, og hvad der paaligger Ministeriet at gjøre, er, hvad der har været Finantslovens Mening, hvad Finantsloven vel kan have meent med en vedtagen Bevilling, og man skal i mine Tanker strengt holde sig dertil. Finantsloven har i dette Tilfælde bevilget Ministeren tusinde Tønder Havre. Ministeren spørger altsaa: Hvorledes skal jeg benytte denne Bevilling? Jeg kan kun benytte Bevillingen ved at gjøre Indkjøb; jeg forbruger ikke mere end disse tusinde Tønder Havre, der ere mig bevilgede; men det er mig umuligt at benytte Bevillingen paa anden Maade end ved Kjøb og derved at udgive flere Penge end de calculerede; dersom jeg altsaa ikke kan udgive saa mange Penge, som medgaae til at kjøbe disse tusinde Tønder Havre, saa er det mig umuligt at benytte Bevillingen, saa er det mig umuligt at handle saaledes, som jeg troer det rigtig. Den Frygt, man kan nære for, at jeg ikke bruger Conduite med Hensyn til at udgive Penge, er en ganske anden Sag; men det er der ikke her Spørgsmaal om. Det næste Spørgsmaal er: Har Ministeren paadraget sig noget, endogaa det mindste, Ansvar ved at anskaffe de 1000 Tdr. Havre. Har Ministeriet ikke fuldkommen Hjem-

mel i Finantsloven til at anskaffe disse 1000 Tdr. Havre? Dertil maa efter min Anskuelse svares med det bestemteste Ja; Ministeren har ikke gjort Andet end det, hvortil han var fuldt berettiget, og endda vil man fritage ham for et Ansvar. Hvori bestaaer dette Ansvar? Det har endnu Ingen kunnet paavise. Det ærede Medlem her bagved mig (Madvig) har meent, at man kunde udtrykke den foreslaaede Indstilling paa den Maade, at man i dette Tilfælde ikke vilde gjøre Ansvaaret gjældende, uagtet der er forbrugt flere Penge end den Sum, som staaer opført i Finantsloven. Men naar der nu spørges: Hvad er det for et Ansvar? ja, saa er der intet; der er Intet, hvorved det kan siges, at Ministeren har handlet i mindste Maade udenfor Loven; han har gjort, hvad der paalaa ham; han har ikke kunnet lade Stutteriets Heste fulde; han har været nødt til at anskaffe disse 1000 Td. Havre, og Bedømmelsen af, om han har anskaffet Havren paa en hensigtsmæssig Maade, er en ganske anden Sag end Spørgsmaalet om Pengene. Jeg troer derfor, at enhver Minister maatte være berettiget til at sige: „Jeg fordrer, da jeg har handlet overeensstemmende med Finantsloven, uden at gaae et eneste Skridt uden for den, en Qvittering for Regnskabet uden Bemærkning. Der er ingen Anledning til at gjøre nogen Bemærkning, og selvfølgelig er jeg berettiget til at fordrer, at Rigsdagen skal qvittere for Regnskabet uden Bemærkning“.

Madvig: Og det er just det, hvorpaa Indstillingen gaaer ud; den gaaer ud paa at billige, altsaa uden nogen Anmærkning. Der er intet Ansvar; derfor er ogsaa Indstillingen, at der i dette Tilfælde intet Ansvar er; det er det Hele. Ministeren har i Finantsloven Hjemmel til at antage, at han har Bemyndigelse til at kjøbe de 1,000 Tdr. Havre, naturligviis under den Forudsætning, at det skeer til den gangbare Priis. Ministeren har kjøbt de 1,000 Tdr. Havre og angiver, at han har givet saa Meget derfor, og saa bliver Spørgsmaalet: Er der kjøbt 1,000 Tdr. Havre? Det andet Spørgsmaal er det, om det er kjøbt til den gangbare Priis. Statsrevisionen har prøvet det og sagt, at den ikke tvivler om, at det er